

De bisschop leest de gebouwenplannen. Deel 2

Sinds enige weken ben ik de gebouwenplannen aan het lezen en aantekeningen aan het maken die ik nodig heb als het advies van de gebouwencommissie aan mij wordt voorgelegd om een besluit te nemen waarmee het parochiebestuur vervolgens over kan gaan tot uitvoering. Sommige parochiebesturen durven ingrijpende voorstellen te doen, anderen zijn juist erg terughoudend. Ik heb begrip voor de besturen want zij maken zelf als gelovigen deel uit van de plaatselijke gemeenschap waarover ze door mij als bestuurder zijn aangesteld. Elk bestuur ziet wel de noodzaak om iets te doen, maar ik merk dat ze het ook lastig vinden en terugschrikken voor de reacties van medeparochianen.

Wat ik goed begrijp, maar waarover ik me ook zorgen maak is het volgende. We willen in het eigen dorp of in de eigen wijk blijven kerken en vinden het moeilijk naar een andere kerk te gaan. Sommigen zeggen uitdrukkelijk dat ze het niet gaan doen! Als we een kerk moeten afstoten, willen we graag op een andere locatie in de eigen buurt onze vieringen kunnen blijven houden. De eigen gemeenschap is belangrijker dan het kerkgebouw. Daar is wat voor de zeggen, maar het is ook een dilemma. Zouden we als katholieken niet moeten proberen elkaar te versterken? Zou het niet mogelijk zijn een nieuwe gemeenschap te vormen uit de bestaande door samenwerking op basis van gelijkwaardigheid? Een geloofsgemeenschap moet ook altijd in beweging zijn en staat niet los van andere katholieke geloofsgemeenschappen, van het bisdom en van de wereldkerk.

In de visietekst die ik een tijdje geleden heb gepubliceerd heb ik gesproken over 'in beweging komen', ons bewegen in de richting van Christus en in de richting van de zondagse (eucharistie)viering. Dat dit voor jongeren en jonge gezinnen gemakkelijker is dan voor ouderen, begrijp ik zeker heel goed. Maar het gaat in wezen om het volgende: ben ik bereid om een persoonlijke band met Christus op te bouwen – ieder zal deze vraag aan zichzelf moeten stellen – ben ik bereid in beweging te komen? Bekering en ommekeer is niet meer en niet minder dan dat: Christus zoeken in ons dagelijks leven en in onze manier van vieren en van kerk zijn. We kunnen niet alleen stil blijven staan bij wat ons vertrouwd is.

+ Ron van den Hout
bisschop van Groningen – Leeuwarden